Глава в.

За сродство то що быва отъ сватовство.

Сватовство сѧ нарича кога єдинъ человѣкъ земе жена отъ другъ родъ, и сички те неини роднины ставатъ роднина и на мужа, защо то мужо и жена та ставатъ єдна плоть. И тако споредъ свадба та два та родове ставатъ свои, и наричатсѧ сватове. Законо въ това сродство возбрани да не земе нѣкой на жена си майка та, или баба та, или прѣбава та: Нито жена та на доведеника си, ни то жена та на сына му, (нито на внука та му. И просто да речемъ возбрани до третїй помсъ само. Най стари те законоположницы неположиха ясно помсы въ това сватовско сродство, но това токмо определиха да не быва сливанїе на родове те и на имена та, нито безчестно то и неприлично то. А свѧтѣйшїй и блаженѣйшїй въ патрїарсѣхъ и мудрый въ божественныхъ Сісїнїй отъ дѣтинство като сѧ воспита въ судилища и като изучи найдобрѣ законы те, сосъ новый томъ що написа, не токмо на побочницы те, на братѧ, сирѣчь, и на стрыковчета, и на стрыки и на племенницы опредѣли помсы, но распространи тыѧ помсы, возбрани отъ сватовство свадбы те до шестый помсъ, (сирѣчь ако не сѧ сливатъ